

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΟΠΤΙΚΩΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Πτυχιακή/ Διπλωματική Εργασία

Εκδίκηση

Συγγραφέας

Ιωάννης Παχίτης

ΑΜ: 17004

Επιβλέπουσα:

Μαρία Λάφη, Ακαδημαϊκή Υπότροφος

Αθήνα, Σεπτέμβριο 2021

**UNIVERSITY OF WEST ATTICA
SCHOOL OF APPLIED ARTS AND
CULTURE**

DEPARTMENT OF PHOTOGRAPHY AND AUDIOVISUAL ARTS

Diploma Thesis

Revenge

Student name and surname:

Registration Number: 17004

Supervisor name and surname:

Maria Lafi

Athens, September 2021

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΟΠΤΙΚΩΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Εκδίκηση

Μέλη Εξεταστικής Επιτροπής συμπεριλαμβανομένου και του Εισηγητή

Η πτυχιακή/διπλωματική εργασία εξετάστηκε επιτυχώς από την κάτωθι Εξεταστική Επιτροπή:

Α/α	ΟΝΟΜΑ ΕΠΩΝΥΜΟ	ΒΑΘΜΙΔΑ/ΙΔΙΟΤΗΤΑ	ΨΗΦΙΑΚΗ ΥΠΟΓΡΑΦΗ
	ΛΑΦΗ ΜΑΡΙΑ	Ακαδ. Υπότροφος	
	ΝΙΚΟΛΑΟΣ-ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ	Επίκουρος Καθηγητής, Πρόεδρος Τμήματος	
	ΖΩΗ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ	Ακαδ. Υπότροφος	

ΔΗΛΩΣΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ/ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ο κάτωθι υπογεγραμμένος Παχίτης Ιωάννης τ ου Γεώργιου, με αριθμό μητρώου 1704 φοιτητής του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής της Σχολής των Εφαρμοσμένων Τεχνών και Πολιτισμού του Τμήματος Φωτογραφίας και Οπτικοακουστικών Τεχνών , δηλώνω υπεύθυνα ότι:

«Είμαι συγγραφέας αυτής της πτυχιακής/διπλωματικής εργασίας και ότι κάθε βοήθεια την οποία είχα για την προετοιμασία της είναι πλήρως αναγνωρισμένη και αναφέρεται στην εργασία. Επίσης, οι όποιες πηγές από τις οποίες έκανα χρήση δεδομένων, ιδεών ή λέξεων, είτε ακριβώς είτε παραφρασμένες, αναφέρονται στο σύνολό τους, με πλήρη αναφορά στους συγγραφείς, τον εκδοτικό οίκο ή το περιοδικό, συμπεριλαμβανομένων και των πηγών που ενδεχομένως χρησιμοποιήθηκαν από το διαδίκτυο. Επίσης, βεβαιώνω ότι αυτή η εργασία έχει συγγραφεί από μένα αποκλειστικά και αποτελεί προϊόν πνευματικής ιδιοκτησίας τόσο δικής μου, όσο και του Ιδρύματος.

Παράβαση της ανωτέρω ακαδημαϊκής μου ευθύνης αποτελεί ουσιώδη λόγο για την ανάκληση του πτυχίου μου».

Ο Δηλών

Ιωάννης Παχίτης

Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

Τμήμα Φωτογραφίας και Οπτικοακουστικών Τεχνών

Η Εκδίκηση Πτυχιακή Εργασία

Παχίτης Ιωάννης, 17004
Λάφη Μαρία,

Εαρινό 2021

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περίληψη.....	2
1. Η Έννοια της Εκδίκησης.....	3
2. Η Θεωρητική Προσέγγιση Γνωστών Έργων.....	6
2.1 Peppermint.....	6
2.2 Colobiana.....	7
2.3 Kill Bill: Volume 1.....	9
2.4 Cruella.....	11
2.5 John Wick.....	13
2.6 Revenge.....	14
3. Θεωρητική Έρευνα.....	17
3.1 Η μνήμη ενός 6χρονου.....	17
3.2 Αστυνομία.....	17
3.3 Τοποθεσίες.....	18
4. Το Σενάριο μου.....	19
4.1 Χαρακτήρες.....	19
4.2 Συγγραφή Σεναρίου.....	20
4.3 Πλοκή.....	20
5. Συμπεράσματα.....	22
Βιβλιογραφία.....	23

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η Πτυχιακή μου Εργασία με θέμα την Εκδίκηση, έχει πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο της πτυχιακής εργασίας του τμήματος Φωτογραφίας και Οπτικοακουστικών Τεχνών του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής κατά το Εαρινό εξάμηνο του 2021.

Σκοπός της εργασίας μου είναι η παρουσίαση της διαδικασίας παραγωγής και συγγραφής σεναρίου μεγάλου μήκους. Για την ολοκλήρωση του σεναρίου μου, πέρασα από μερικά στάδια έρευνας, μέχρι να καταλήξω στο σενάριο που σας παρουσιάζω.

Στο πρώτο κεφάλαιο παρουσιάζεται συνοπτικά η έννοια της Εκδίκησης. Στο δεύτερο κεφάλαιο προβάλλεται η θεωρητική προσέγγιση των έργων που βασίζονται στην έννοια της Εκδίκησης. Στο τρίτο κεφάλαιο αναφέρεται η θεωρητική μου έρευνα. Στο τέταρτο και τελευταίο κεφάλαιο μιλώ για το σενάριο μου, καθώς και την περιγραφή της διαδικασίας παραγωγής του.

1. Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΚΔΙΚΗΣΗΣ

Με την έννοια Εκδίκηση, εννοούμε την επιβλαβή πράξη που ασκεί ένας άνθρωπος προς έναν άλλο άνθρωπο ή μια ομάδα ανθρώπων. Σύμφωνα με τον Francis Bacon (1625) « Revenge is a kind of wild justice; which the more man's nature runs to, the more ought law to weed it out ». Σε ελεύθερη μετάφραση η εκδίκηση είναι άγρια δικαιοσύνη. Συνήθως κατά την διάρκεια της εκδίκησης, δεν λαμβάνουν μέρος ο νόμος ή η θεϊκή κρίση. Κανείς δεν παίρνει εκδίκηση λόγω μιας άσχημης κίνησης προς τον εκδικητή, αλλά γιατί έχει να κερδίσει κάτι από αυτό ή ακόμη και να πάρει ευχαρίστηση .

Σύμφωνα με μια δημοσίευση του ψυχολόγου Ian Mckee (2008), στην εφημερίδα -Έρευνα Κοινωνικής Δικαιοσύνης- «τα άτομα που επιδιώκουν την εκδίκηση είναι αυτά που παρακινούνται από την εξουσία και δεν θέλουν να χάσουν την εικόνα τους» . Ο Ian Mckee πραγματοποίησε μια έρευνα σχετικά με την εκδίκηση, την εξουσία, την παράδοση και την ομαδική ανισότητα. Στην έρευνα έλαβαν μέρος 150 φοιτητές. Από την έρευνα εξακριβώθηκε πως κάποιοι από τους φοιτητές σέβονται την εξουσία και τις παραδόσεις.

Ο καθηγητής ψυχολογίας Michele Gelfand, στο Πανεπιστήμιο του Maryland και οι συνεργάτες του Garriy Shteynberg και Kibum Kim διαπίστωσαν τις διαφορετικές απόψεις ανάλογα τον πολιτισμό και την καταγωγή τους. Για παράδειγμα, μέσω έρευνας μεταξύ φοιτητών από την Αμερική και από την Κορέα, ανακάλυψαν πως οι Αμερικάνοι φοιτητές θα εκδικηθούν, όταν θα καταπατηθεί το δικαίωμά τους να εκφράζουν την γνώμη τους, ενώ οι Κορεάτες φοιτητές, όταν ντροπιαστούν από μια δημόσια κριτική. Ο καθηγητής ψυχολογίας Michele Gelfand πολύ σωστά έχει αναφέρει «μεταξύ πολιτισμών μπορούν να γίνουν παρεξηγήσεις, χωρίς να καταλάβει καμία από τις δύο πλευρές από που προκλήθηκε». Για παράδειγμα, μιας και ανάφερα πιο πάνω τους Αμερικάνους και τους Κορεάτες, αν ένας Αμερικάνος πει κάτι δημοσίως που μπορεί να ντροπιάσει τον Κορεάτη, τότε ο Κορεάτης θα παρεξηγηθεί και ο Αμερικανός μπορεί να μη το καταλάβει και ποτέ για ποιο λόγο. Επιπλέον, σε μια κουλτούρα που βασίζεται στην ομάδα και όχι στον ατομικισμό, η εκδίκηση είναι πιο μεταδοτική. Ταυτόχρονα στις κουλτούρες διαφέρουν και τα συναισθήματα που μπορεί να προκαλέσουν την εκδίκηση. Όταν ένας άνθρωπος , μόνος δηλαδή δεν είναι με κάποια ομάδα, το συναίσθημα που τον οδηγεί στην εκδίκηση είναι ο θυμός. Ενώ σε ομάδες, είναι η ντροπή.

Το Μάιο του 2008 ο Kevin Carlsmith, Κοινωνικός Ψυχολόγος στο Colgate University in Hamilton στην Νέα Υόρκη, δημοσίευσε στο περιοδικό Personality and Social Psychology μια έρευνα σχετικά με τον σκοπό των εκδικητών (τόμος 95, αρ. 6). Την έρευνα την πραγματοποίησε με την βοήθεια των συναδέλφων του, Daniel Gilbert καθηγητής στο Harvard και Timothy Wilson, καθηγητής στο

University of Virginia. Η έρευνα πραγματοποιήθηκε μέσω ενός παιχνιδιού και απευθυνόταν προς φοιτητές. Το παιχνίδι βασιζόταν σε επένδυση των χρημάτων των φοιτητών. Αν όλοι επένδυαν τα χρήματά τους, όλοι θα έπαιρναν ισοδύναμο ποσό πίσω. Αν ένας έκανε πίσω τότε θα επωφελούνταν δυσανάλογα με την ομάδα. Έτσι σε κάθε ομάδα τοποθετήθηκε ένα κρυφό άτομο το οποίο έπρεπε να πείσει τους υπόλοιπους φοιτητές να επενδύσουν τα χρήματά τους. Όλοι οι φοιτητές επένδυσαν εκτός από τα άτομα που είχαν ως σκοπό να πείσουν τους φοιτητές για την επένδυση. Αυτοί οι φοιτητές κέρδισαν 5,59 \$ ενώ οι υπόλοιποι φοιτητές 2,51 \$. Τότε δόθηκε μια ευκαιρία σε κάποιες από τις ομάδες να εκδικηθούν τους φοιτητές που έκαναν πίσω, επηρεάζοντας τα κέρδη τους. Για να γίνει αυτό έπρεπε οι φοιτητές να θυσιάσουν ένα μικρό ποσό από τα χρήματά που κέρδισαν. Ο Kevin Carlsmith είπε «όλοι ήταν θυμωμένοι με αυτό που τους συνέβη και όλοι πήραν την ευκαιρία για εκδίκηση». Στην συνέχεια προχώρησαν στο δεύτερο σκέλος της έρευνας, την καταγραφή των συναισθημάτων. Όσες ομάδες εκδικήθηκαν ένιωθαν χειρότερα από τις ομάδες που δεν είχαν εκδικηθεί. Επιπλέον ανέφεραν πως αν δεν τιμωρούσαν αυτούς τους φοιτητές θα ένιωθαν χειρότερα. Οι ομάδες που δεν εκδικήθηκαν ανέφεραν πως θα ένιωθαν καλύτερα αν τιμωρούσαν τους φοιτητές. Όταν κάποιος δεν εκδικηθεί, τότε η πληγή κλείνει πιο γρήγορα, ενώ αν κάποιος εκδικηθεί η πληγή διατηρείται ανοιχτή και δεν κλείνει.

Πολλοί πολιτισμοί δεν έχουν νόμους, για παράδειγμα οι φυλές στον Αμαζόνιο. Έτσι ο μόνος τρόπος για να αποδώσουν δικαιοσύνη είναι η εκδίκηση. Πολλές μαφίες δεν λειτουργούν με το νόμο. Με αποτέλεσμα να τιμωρούν χωρίς τη βοήθεια του νόμου. Συνήθως σε χώρες που ο νόμος είναι αδύναμος, οι δράστες ή εγκληματίες μέσω της εκδίκησης υπενθυμίζουν τη δύναμή τους. Πολλές εγκληματικές ομάδες, όταν θέλουν να δείξουν την δύναμη σε μία αντίπαλη ομάδα καταλήγουν στην εκδίκηση. Σχετικά με αυτό ο McKee λέει «Σε γενικές γραμμές, αυτοί οι τύποι παρορμήσεων έχουν προκύψει και εξακολουθούν να υπάρχουν όπου δεν υπάρχει προσφυγή στο νόμο». Κατά την εκδίκηση τους βιώνουν τα συναισθήματα που βρήκε ο Kevin Carlsmith στην έρευνα του: Μερικοί από αυτούς δε βιώνουν διαφορά μετά την τιμωρία. Άλλοι νιώθουν καλύτερα καθώς οι κοινωνίες τους, τους υποστηρίζουν. Από αυτό θα ήθελα να δώσω ένα παράδειγμα για το πώς το αντιλαμβάνομαι. Σε μία φυλή στον Αμαζόνιο, το άτομο Α κάνει μια άσχημη κίνηση προς ένα άτομο Β που μπορεί να επηρεάζει και το κοινό καλό. Όταν ο Β εκδικηθεί τον Α τότε ο υπόλοιπος κόσμος που απαρτίζει την φυλή θα στηρίξει των εκδικητή.

Πολλές ταινίες και σειρές από παντού στον κόσμο έχουν την εκδίκηση ως βασικό θέμα. Θα μπορούσα να αναφέρω μερικές ταινίες και σειρές στις οποίες υπάρχει ως κύριο θέμα. Η πρώτη ταινία είναι το Peppermint (2018), σκηνοθέτης ο Pierre Morel και σεναριογράφος ο Chad St. John. Η ταινία Colobiana (2011), σκηνοθέτης ο Olivier Megaton, σεναριογράφοι ο Luc Besson και ο Robert Mark Kamen. Οι ταινίες Kill Bill (2003 και 2004), σκηνοθέτης ο Quentin Tarantino,

σεναριογράφος ο ίδιος Quentin Tarantino. Η πιο πρόσφατη ταινία είναι η Cruella (2021). Η ιστορία δημιουργήθηκε από τον Craig Gillespie. Το σενάριο έγραψαν ο Tony McNamara και η Dana Fox. Μια από τις αγαπημένες μου ταινίες John Wick (2014) που είχε σκηνοθέτες τον Chad Stahelski και τον David Leitch ενώ σεναριογράφος της ταινίας είναι ο Derek Kolstad. Τελειώνοντας θα μιλήσω για την ταινία Revenge (2017). Την έγραψε και την σκηνοθέτησε η Coralie Fargeat. Τα έργα που έχω αναφέρει πιο πάνω, θα αναφερθώ πιο αναλυτικά στο επόμενο κεφάλαιο.

2. Η ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΓΝΩΣΤΩΝ ΕΡΓΩΝ

2.1 Peppermint

Η ταινία κυκλοφόρησε το 2018. Σκηνοθέτης της ταινίας είναι ο Pierre Morel ενώ ο σεναριογράφος της, ο Chad St. John. Η πρωταγωνίστρια είναι η Jennifer Garner. Η Jennifer Garner είναι ο εκδικητής στην συγκεκριμένη ταινία. Το έργο είναι ξεκάθαρα βασισμένο στην εκδίκηση.

«Συγκεκριμένα η Riley North μητέρα και σύζυγος, χάνει τον άντρα της και την 10χρονη κόρη της μετά από απόπειρα δολοφονίας. Η Riley North προσπαθεί να βρει δικαιοσύνη μέσω της νομικής κατεύθυνσης. Δεν τα καταφέρνει καθώς πέφτει πάνω σε διεφθαρμένους αστυνομικούς, δικηγόρους ακόμη και σε δικαστή. Μετά από 5 χρόνια η Riley North επιστρέφει την ίδια μέρα της δολοφονίας της, στην οικογένειά της. Όλα άλλαξαν μέσα σε 5 χρόνια. Η Riley εκπαιδεύτηκε για να γίνει δολοφόνος. Επέστρεψε αποφασισμένη να πάρει εκδίκηση με κόστος ακόμη και την ζωή της. Ξεκινάει την εκδίκηση της, βγάζοντας ένα ένα τους υπεύθυνους για την δολοφονία. Το FBI και η αστυνομία του Λος Άντζελες, προσπαθούν με κάθε τρόπο να εντοπίσουν και να σταματήσουν την Riley North. Φτάνοντας στο τέλος της ταινίας, η πρωταγωνίστρια εντοπίζει ένα διεφθαρμένο αστυνομικό. Τελειώνει την εκδίκηση της σκοτώνοντας και τον τελευταίο υπαίτιο για την δολοφονία της οικογένειάς της».

Ο Pierre Morel σκηνοθέτησε το «Taken» (2008) το οποίο βασιζόταν στην εκδίκηση. Το Taken πήρε δύο βραβεία, το BMI Film & TV Awards το 2009 και τον ίδιο χρόνο το Golden Schmoes Awards για Best Line of the Year. Στα ίδια μονοπάτια ακολούθησε και το Peppermint. Η ταινία ήταν 4 φορές προτεινόμενη για βραβεία το 2019. Στο Alliance of Women Film Journalists, στα Houston Film Critics Society Awards, στα Razzie Awards και στα Young Entertainer Awards.

Στην ταινία δεν βλέπουμε την εκπαίδευση της Riley, τα μοναδικά που παρουσιάζονται είναι από την πράκτορα του FBI. Αυτή αλλαγή είναι απότομη, αλλά ο θεατής το συνηθίζει πολύ εύκολα, καθώς οι δύο εκδοχές της Riley είναι εντελώς διαφορετικές. Από την μία η Riley με πουλόβερ και μακρύ μαλλί και στην συνέχεια με πολύ κοντό μαλλί και από την άλλη με κολλητό τζιν, με μια αμάνικη μπλούζα, το μαλλί της καρέ με μώλωπες και πληγές σε όλο της το σώμα. Οι εκδικήσεις της δε είναι καθόλου απλές. Είναι ψυχοφθόρες και θεατρικές. Παρόλο που η Riley πάγωσε τα συναισθήματα της για να τιμωρήσει τους ενόχους, κάποια στιγμή σε ένα λεωφορείο βρίσκεται ένας μεθυσμένος γονιός. Εκεί βλέπουμε την πρωταγωνίστρια να τον απειλεί τον με σκοπό να δώσει στο κοριτσάκι ένα σωστό μέλλον. Σε όλη την διάρκεια της ταινίας βλέπουμε flashbacks από την νύχτα της δολοφονίας, καθώς και την 10χρονη κόρη της Riley να εμφανίζεται στην μητέρα της. Ένα παιδί μπορεί να δώσει στην μητέρα της μεγάλη δόση δύναμης για να συνεχίσει. Αυτό βλέπουμε και εδώ. Της δίνει την δύναμη για να τελειώσει αυτό που ξεκίνησε.

2.2 Colobiana

Η Colobiana είναι παραγωγής του 2011. Οι σεναριογράφοι της ταινίας είναι ο Luc Besson και ο Robert Mark Kamen. Ο Luc Besson και ο Robert Mark Kamen έγραψαν το σενάριο του Taken (2008) η οποία όπως προαναφέρθηκε, έχει βραβευτεί για το Best Line of the Year. Σκηνοθέτης είναι ο Olivier Megaton. Η ταινία έχει κερδίσει 2 βραβεία ενώ έχει ταυτόχρονα 5 υποψηφιότητες. Το 2012 κέρδισε τα 2 βραβεία. Συγκεκριμένα στα Teen Choice Awards κέρδισε το Choice Movie Actress: Action. Τον ίδιο χρόνο κέρδισε στα ALMA Awards το Favorite Movie Actress - Drama/Adventure.

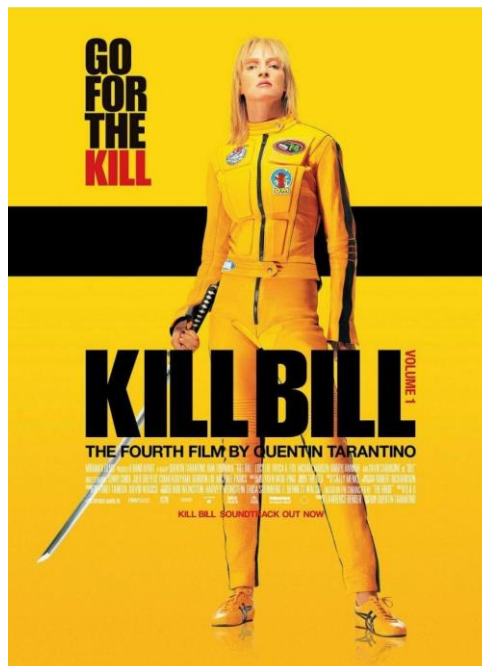

«Η 9χρονη Cataleya από την Κολομβία, βλέπει τους γονείς της να δολοφονούνται από τον βαρόνο ναρκωτικών Don Luis Sandoval. Η 9χρονη έχει στην κατοχή της μια memory card η οποία περιέχει πληροφορίες σχετικά με τον Don Luis Sandoval. Η κάρτα είναι η το διαβατήριό της για την ζωή. Τα τσιράκια του Don Luis, κυνηγάνε την Cataleya για να πάρουν την κάρτα. Καταφέρνει να ξεφύγει από τα δόντια του και φτάνει στην Αμερικάνικη Πρεσβεία στην Κολομβία. Διαπραγματεύεται και γλιτώνει τον εαυτό της από τον Don Luis, δίνοντας την κάρτα στην πρεσβεία. Όταν φτάνει στην Αμερική, βρίσκει τον θείο της. Από τότε ξέρει τι έχει σκοπό ζωής, Εκδίκηση. 15 χρόνια μετά η Cataleya επιστρέφει, έτοιμη για να τιμωρήσει τους δολοφόνους των γονιών της. Μετά από κάθε δολοφονία που έκανε, άφηνε ως σημάδι ένα σύμβολο με σχήμα ενός λουλουδιού. Ξεκινάει να σκοτώνει κάθε άτομο το οποίο συνδέεται με τον Don Luis, θέλοντας να δώσει ένα μήνυμα προς αυτόν. Ο θείος της και η γιαγιά της, την μεγάλωσαν, της έδωσαν μόρφωση και πάνω από όλα την εκπαίδευση που χρειαζόταν για να πραγματοποιήσει την εκδίκηση της. Ο θείος της Emilio Restrepo μετά τα νέα από την δολοφονία και τους στόχους της, την πλησιάζει και την παρακαλεί να ζήσει μια κανονική ζωή. Όμως αυτή δεν κάνει πίσω. Η Cataleya πραγματοποιηθεί διπλή ζωή-Του δολοφόνου και ταυτόχρονα μια κανονική ζωή. Ο Αμερικάνος φίλος της βγάζει κρυφά μια φωτογραφία για να τσεκάρει το παρελθόν της. Η φωτογραφία φτάνει στο FBI με αποτέλεσμα να συνδυαστεί το πρόσωπο της με την δολοφόνο που έψαχναν. Ο Don Luis μαθαίνει πως το 9χρονο κορίτσι είναι ζωντανό και πως αυτή ευθύνεται για τις δολοφονίες. Ως αντίκτυπο είχε να σκοτώσει τη γιαγιά και τον θείο της. Παράπλευρες απώλειες. Η ταινία τελειώνει όταν η Cataleya σκοτώνει τον βαρόνο και εξαφανίζεται για να γλιτώσει την καταδίκη».

Η ταινία περιείχε πολλούς τρόπους δολοφονιών, στην φυλακή, καρχαρίες ακόμη και με άγριους σκύλους. Στις ταινίες βλέπουμε κυρίως εκδικήσεις όταν το κακό που έχουν κάνει, είναι στην οικογένεια του εκδικητή. Αυτό ακριβώς συμβαίνει και εδώ. Η Catalaya παίρνει εκδίκηση για τον χαμό των γονιών της. Συνήθως οι γυναίκες στις ταινίες, υποβαθμίζονται. Όμως εδώ είναι διαφορετικά. Βλέπουμε ένα μήνυμα φεμινιστικό. Προωθούν το μήνυμα πώς μια γυναίκα μπορεί. Ο ένας από τους 2 σεναριογράφους, ο Luc Besson, είναι πολύ γνωστός στην συγγραφή ταινιών που πρωταγωνιστούν γυναίκες δολοφόνοι. Για παράδειγμα το 2019 η ταινία με ονομασία Anna. Έγραψε το σενάριο και σκηνοθέτησε την ταινία. Επιπλέον η αμερικάνικη σειρά Nikita (2010 – 2013). Σε αυτή την σειρά δεν έγραψε το σενάριο αλλά δημιούργησε τους χαρακτήρες. Αυτό είναι ένα από τα πιο βασικά. Χωρίς να γνωρίζεις τους χαρακτήρες και το παρελθόν τους δεν μπορείς να γράψεις κάποια ταινία ή σειρά. Δεν χρειάζεται ένας χαρακτήρας να είναι απαραίτητα φυσιολογικός, αλλά ο ηθοποιός να μπορεί να αποδώσει τον χαρακτήρα και στην συνέχεια ο σεναριογράφος και ο σκηνοθέτης, με μια καλή συνεργασία, να αποδώσουν ένα αποτέλεσμα το οποίο να μπορεί να κρατήσει τον τηλεθεατή.

2.3 Kill Bill: Volume 1

Η ταινία είναι του 2003. Σεναριογράφος είναι ο Quentin Tarantino και πρωταγωνιστεί η Uma Thurman. Ο σκηνοθέτης είναι ο ίδιος Quentin Tarantino. Το έργο έχει βραβευτεί 29 φορές και ήταν υποψήφια για βραβείο 103 φορές , από το 2003 μέχρι το 2020. Το τελευταίο βραβείο είναι το 2020 στο Online Film & Television Association το βραβείο για Motion Picture.

Η ιστορία της ταινίας έχει ως εξής: Η νύφη (Uma Thurman) είναι έτοιμη να παντρευτεί σε ένα εκκλησάκι. Δέχεται επίθεση από μία ομάδα δολοφόνων. Πριν από τον τελικό πυροβολισμό στο κεφάλι της, λείει στον αρχηγό των δολοφόνων πως περιμένει το παιδί του. Η Thurman είναι σε κόμμα για 4 χρόνια. Ξυπνάει στο νοσοκομείο. Εκεί ξεκινά η πρώτη εκδίκηση σε ένα νοσοκόμο που για 4 χρόνια την παρενοχλούσε σεξουαλικά. Η νύφη πηγαίνει στο σπίτι της Vernita Green, μιας εκ των δολοφόνων. Η Vernita πλέον ζει μια κανονική ζωή με την οικογένεια της. Αλλά αυτό δε σταματά την νύφη να πάρει αυτό που θέλει. Το σπίτι μετατρέπεται σε πεδίο μάχης. Η Vernita πεθαίνει και μάρτυρας είναι η κόρη της. Η ταινία μας παίρνει πίσω στο χρόνο όταν η νύφη ήταν σε κώμα. Ο Μπιλ έστειλε Elle Driver για να την σκοτώσει με μια ένεση. Την τελευταία στιγμή ακυρώνει την αποστολή. Στην συνέχεια επιστρέφει στην κανονική ροή του έργου. Η νύφη ετοιμάζεται να επιτεθεί στον επόμενο στόχο, την αρχηγό της yakuza του Τόκιο. Η μάχη μεταξύ της νύφης και της O-Ren Ishii (η αρχηγός της yakuza) διαδραματίζεται σε ένα εστιατόριο (House of Blue Leaves). Η νύφη νικάει την μάχη. Η ταινία τελειώνει όταν μια βοηθός της O-Ren Ishii φτάνει στον Μπιλ και δίνει πληροφορίες για αυτήν.

Η γυναίκα πρωταγωνίστρια είναι ένα αξέχαστο σύμβολο. Σύμβολο για όλες τις γυναίκες. Μια δυναμική γυναίκα που φτάνει κοντά στο θάνατο, αλλά με την θέληση και πίστη στον εαυτό της όλα μπορούν να αλλάξουν. Είναι συναρπαστικό να βλέπεις τις ικανότητες της νύφης. Εκτός από την νύφη, υπάρχουν και πολλές γυναίκες δολοφόνοι. Η Vernita Green, η O-Ren Ishii και οι ακόλουθοι της. Δίνουν εξαιρετικές μάχες μεταξύ τους. Η μάχη μεταξύ της νύφης και της O-Ren Ishii έχει βραβευτεί το 2004 στα MTV Movie and TV Awards για την Καλύτερη Μάχη της χρονιάς. Όπως ανάφερα και προηγουμένως για την Ren, είναι αρχηγός τη μεγαλύτερης μαφίας στην Ιαπωνία. Αυτό είναι ακόμη ένα μήνυμα για τους τηλεθεατές.

Στην ταινία υπάρχουν γενικά πλάνα πριν τις μάχες έτσι ώστε ο τηλεθεατής να μπορεί να καταλάβει τι συμβαίνει και να δώσει ένα προμήνυμα πριν να ξεκινήσει η μάχη. Η διάρκεια σε κάθε μάχη είναι μεγάλη. Υπάρχουν και παύσεις. Όπως στο σπίτι της Vernita που επιστρέφει η κόρη της στο σπίτι ή με την O-Ren, η οποία σε κάθε παύση ερχόταν και κάποιος άλλος εχθρός. Δίνει την δυνατότητα στον θεατή να καταλαβαίνει τι γίνεται και να τον τοποθετεί στο περιβάλλον. Ο Tarantino δημιούργησε χαρακτήρες που ο κάθε ένας από αυτούς έχει την ιστορία του. Πολλές ταινίες οι κακοί δεν έχουν ιστορία, το παρελθόν κάθε κακού είναι ενδιαφέρον. Η O-Ren δεν ήταν πάντα κακιά, αλλά κάποια περιστατικά την έκαναν. Η Vernita άλλαξε σκεπτικό όταν έκανε οικογένεια. Το παρελθόν μεταξύ της νύφης και των δολοφόνων, κάνει την ιστορία ενδιαφέρον.

2.4 Cruella

Η ταινία κυκλοφόρησε το 2021. Την σκηνοθέτησε ο Craig Gillespie και το σενάριο έγραψαν ο Tony McNamara και η Dana Fox. Μπορεί να μην πέρασε πολύς καιρός από την κυκλοφορία της, όμως ήδη έχει πάρει το πρώτο της βραβείο από το Hollywood Critics Association. Συγκεκριμένο το Best Supporting Actress (Emma Thompson). Επίσης ήδη μετράει 3 υποψηφιότητες για βραβείο από το Hollywood Critics Association.

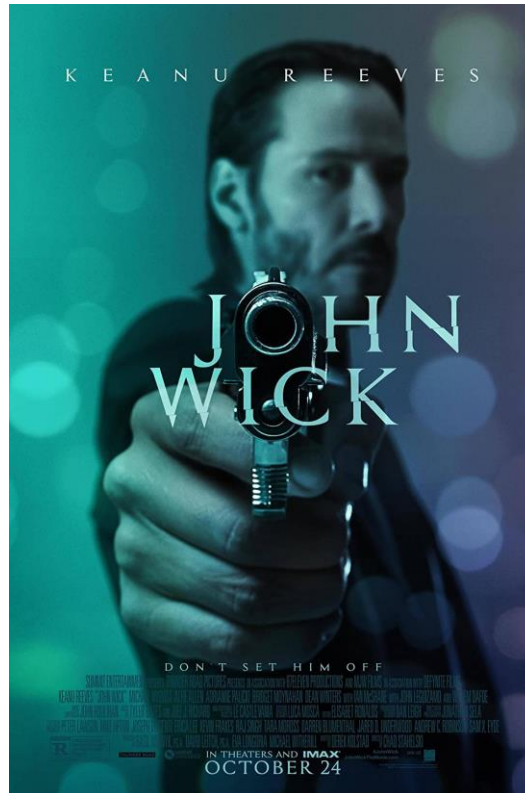
Η ιστορία της Cruella είναι πολύ διαφορετική από εκείνη που παρουσιάζονταν στα 101 σκυλιά Δαλματίας. Εδώ βλέπουμε μια πολύ διαφορετική προσέγγιση για τον χαρακτήρα. Όποιος έχει δει 101 σκυλιά Δαλματίας και στην συνέχεια δει αυτή την ταινία, πιστεύω πως θα αλλάξει γνώμη για τον χαρακτήρα. Η ταινία βασίζεται στην εκδίκηση. Για να καταλάβετε την ιστορία της, θα αναφέρω παρακάτω μια μικρή περίληψη της ταινίας. «Η Estella Miller γεννήθηκε εμφανισιακά διαφορετική. Λόγω της εξωτερικής της φύσης αλλά και των τολμηρών δηλώσεων της, της βγήκε το παρατσούκλι Cruella. Ήταν πολύ απόμακρη από τους συνομήλικούς της. Ήταν από πολύ μικρή λάτρης της μόδας. Σχεδίαζε τα δικά της ρούχα και πάντα διάφερε από όλους στο σχολείο. Λόγω του επαναστατικού της χαρακτήρα, παραλίγο να την διώξουν από το σχολείο. Τότε η μητέρα της Estella, Catherine παίρνει την κόρη της και φεύγουν από την περιοχή, κατευθύνοντας προς το Λονδίνο, καθώς ήταν όνειρο της Estella να ζήσει εκεί. Στην πορεία τους προς το Λονδίνο, έκαναν στάση στο σπίτι μιας πλούσιας γυναίκας για να ζητήσει οικονομική βοήθεια. Η Estella παρακούει την μητέρα της

και κατεβαίνει από το αυτοκίνητο, αλλά τα σκυλιά Δαλματίας την οικοδέσποινας αρχίζουν να την κυνηγούν. Η Estella φτάνει έξω από το σπίτι και γίνεται μάρτυρας στην δολοφονία της μητέρας της. Η πρωταγωνίστρια κατηγορεί τον εαυτό της καθώς νομίζει πως ευθύνεται για το θάνατο της μητέρας της. Για να μην την βρουν τρέχει και κρύβεται σε ένα φορτηγό μέχρι να φτάσει στο Λονδίνο. Βάφει τα ξεχωριστά μαλλιά της για να περνάει απαρατήρητη. Για 10 χρόνια κρύβεται. Μαζί με τους 2 συνεργούς τους κλέβουν και ταυτόχρονα ράβει τα ρούχα που χρησιμοποιούν. Για τα γενέθλια της, παίρνει ένα δώρο, δουλειά σε ένα πολυκατάστημα ρούχων. Η Estella χάνει τον έλεγχο και καταστρέφει μια βιτρίνα του καταστήματος. Η βαρόνη την βλέπει και της ζητάει να ξεκινήσει δουλειά μαζί της. Η πρωταγωνίστρια δουλεύει σκληρά και η βαρόνη την εμπιστεύεται. Κάποια στιγμή η Estella βλέπει την Estella να φοράει ένα κόσμημα της μητέρας της και υποστηρίζει πως η υπάλληλος της, το έχει κλέψει. Καταστρώνει σχέδιο για να το πάρει πίσω και τότε εμφανίζεται ο χαρακτήρας της Estella, η Cruella με το δίχρωμο φυσικό χρώμα των μαλλιών της. Στο πάρτι της βαρόνης βλέπει τα σκυλιά που έσπρωξαν την μητέρα της. Συνειδητοποιεί πως η βαρόνη έδωσε εντολή στα σκυλιά για να την σπρώξουν. Αποφασίζει να πάρει εκδίκηση. Από εκείνη την μέρα η Cruella κάνει εμφανίσεις με σκοπό να μειώσει την βαρόνη. Η Estella καταστρέφει μια ολόκληρη συλλογή ρούχων. Η βαρόνη καταλαβαίνει ότι η Estella κρύβεται πίσω από την συγκεκριμένη καταστροφή και την αφήνει να πεθάνει σε μια πυρκαγιά που έβαλαν στο σπίτι της Estella. Σώζεται όμως από τον βοηθό της βαρόνης και της δίνει ένα κουτί που έχει όλες της πληροφορίες σχετικά με την βιολογική της μητέρα (βαρόνη). Μετά από την αλήθεια η Cruella επιστρέφει για να μείνει. Στο φιλανθρωπικό γκαλά της βαρόνης η Cruella και οι συνάδελφοι της καταστρώνουν ένα σχέδιο για να την παγιδεύουν. Η βαρόνη πέφτει στην παγίδα και σπρώχνει την Estella από τον γκρεμό μπροστά από όλους τους φιλοξενούμενους. Φτάνει την ίδια στιγμή η Cruella με τα νόμιμα χαρτιά της μητέρας της και παίρνει όλη την περιουσία.»

Η ταινία βασίζεται στην εκδίκηση, αλλά δεν υπάρχουν δολοφονίες όπως τις προηγούμενες ταινίες. Δεν ακολούθησε τον νόμο αλλά τον παραβίασε για να πάρει αυτό που θέλει. Είναι η 3^η ταινία της Disney που αφορούν τους κακούς παλαιότερων ταινιών. Η πρώτη ήταν της Maleficent το 2014 η οποία πήγε πολύ καλά. Η δεύτερη ήταν πάλι για την Maleficent το 2019. Η Cruella έγινε για να δείξει το λόγο και την αγάπη της για να παίρνει το δέρμα των σκυλιών. Κάτι που σε αυτή της ταινία διαψεύδει καθώς ποτέ δε σκότωσε τα σκυλιά για το δέρμα τους. Η Cruella παρουσιάζεται γλυκιά αλλά και κάποιες φορές ξινή. Έτσι ο θεατής παρακολουθεί την ζωή της και ανάλογα των θεατή μπορεί να την αγαπήσει. Η διαφορετική προσέγγιση της εκδίκησης, κάνει τον θεατή να θέλει να δει που θα καταλήξει. Συνήθως οι νέες ταινίες που βασίζονται στην εκδίκηση, παρουσιάζουν περισσότερο δολοφονίες, ενώ υπάρχουν πολλοί τρόποι κάποιος να πάρει εκδίκηση. Σε αυτές τις ταινίες που καταλήγει στην δολοφονία, ο θεατής συνήθως ξέρει τι θα συμβεί. Αν όμως υπάρξει μια ανεπάντεχη ανατροπή στο τέλος, το κάνει ακόμη πιο ενδιαφέρον.

2.5 John Wick

Συνεχίζω με μία από τις αγαπημένες μου ταινίες, η πρώτη ταινία του John Wick το 2014. Σενάριο έγραψε ο Derek Kolstad. Την ταινία σκηνοθέτησαν τον Chad Stahelski και τον David Leitch. Η ταινία κέρδισε 5 βραβεία ενώ μετρά 10 υποψηφιότητες για βραβείο.

Η ιστορία έχει ως εξής: «Η γυναίκα του John Wick πεθαίνει λόγω προβλήματος υγείας. Του αφήνει ένα τελευταίο δώρο, ένα σκυλάκι με ένα σημείωμα με σκοπό να αγαπήσει ξανά και να βρει το νόημα της ζωής. Σε ένα βενζινάδικο ο John Wick έρχεται σε επαφή με τον Iosef Tarason, ο οποίος ενδιαφέρεται να αγοράσει το αυτοκίνητο του. Μετά την άρνηση του John, ο Iosef δίνει εντολή στους άντρες του να το κλέψουν. Μπαίνουν στο σπίτι του John, τον χτυπάνε, κλέβουν το αμάξι και σκοτώνουν το τελευταίο δώρο από την γυναίκα του, το σκυλάκι του, την Daisy. Ο παλιός καλός John ξύπνησε. Γεμάτος θέληση για εκδίκηση ο διάσημος δολοφόνος John Wick δίνει να καταλάβει στον πατέρα του Iosef (Viggo) πως θα πάει για τα κεφάλια τους. Ο Viggo δίνει 2 εκατομμύρια για το κεφάλι του John. Φτάνει στο New York Continental Hotel το οποίο εξυπηρετεί μόνο δολοφόνους. Καταφέρνει να μπει στο κόκκινο κύκλο που προστατεύουν τον Iosef. Σκοτώνει τους πάντες και ο Iosef καταφέρνει να ξεφύγει. Ο Viggo Tarason και η οικογένειάς του δολοφονούνται. Η ταινία τελειώνει με τον John να ελευθερώνει ένα κουτάβι και να το παίρνει μαζί του».

Σε όλη την διάρκεια της ταινίας ο John Wick σκοτώνει συνολικά 78 άντρες και γυναίκες. Ο πρωταγωνιστής Keanu Reeves έχει ενσωματωθεί πλήρως στο ρόλο του Ρώσου δολοφόνου. Οι τεχνικές και το ταλέντο του John στην πάλη αλλά και στα όπλα πείθουν τον τηλεθεατή για το παρελθόν του το οποίο δε μας έχει παρουσιαστεί. Το μοναδικό που προετοιμάζει τον θεατή για την εξέλιξη της είναι η πρώτη σκηνή με τον John να πέφτει από το αμάξι τραυματισμένος. Κατά την διάρκεια της υπάρχει και η παράπλευρη απώλεια αν και δεν είναι και τελείως ξεκάθαρη. Αναφέρομαι στον φίλο του Marcus που έδινε πληροφορίες και βοηθούσε τον John στην εκδίκηση. Ένα ερώτημα όμως μου έχει γεννηθεί κατά την διάρκεια της ταινίας. Μήπως πήρε την εκδίκηση για το κακό που του έκαναν ή για τη φήμη του; Σε αυτό θα μπορούσα να απαντήσω πως είναι 2 διαφορετικοί λόγοι. Αρχικά ο John Wick για να παντρευτεί την γυναίκα του, έπρεπε σε μικρό χρονικό διάστημα να σκοτώσει κάποιους στόχους που ο Viggo Tarasov του έδωσε, με αντάλλαγμα να τον αφήσουν ήσυχο να κάνει την ζωή του και να μην τον ενοχλήσουν ξανά. Αυτός είναι ο πρώτος λόγος. Έσπασαν την συμφωνία που έκαναν. Ο δεύτερος λόγος είναι το μαύρισμα του ονόματός του. Σε συνδυασμό αυτών των δύο κατά την γνώμη μου, ο πρωταγωνιστής θέλησε να τους τιμωρήσει. Όπως έχω αναφερθεί και στο κεφάλαιο ένα σχετικά με την εκδίκηση μεταξύ εγκληματιών αλλά και μαφίες, εδώ έρχεται και δένει. Ένας απλός πολίτης θα το κατάγγελλε στην αστυνομία και θα κινούνταν νομικά, αλλά οι εγκληματίες έχουν την δική τους γλώσσα επικοινωνίας. Ο μοναδικός τρόπος για αποκαταστήσει τη φήμη του είναι μέσω των δολοφονιών.

2.6 Revenge

Η τελευταία ταινία έχει ως τίτλο Revenge, δηλαδή Εκδίκηση στα Αγγλικά. Έκανε πρεμιέρα το 2017. Την έγραψε και την σκηνοθέτησε η Coralie Fargeat. Στην ταινία παίζουν μόλις 5 ηθοποιοί. Έχει κερδίσει 3 βραβεία το 2018 και το 2019 ενώ ήταν υποψήφια για βραβείο 12 φορές.

«Η Jen έχει κρυφή σχέση με τον γείτονα της Richard. Πάνε για το Σαββατοκύριακο στο εξοχικό του Richard. Εκεί έρχονται οι φίλοι του Richard, Stan και Dimitri για κυνήγι. Κατά την άφιξη του Richard και της Jen με το ελικόπτερο, ο Richard μια ναρκωτική ουσία από τον πιλότο. Οι φίλοι του Richard, Stan και Dimitri φτάνουν στο εξοχικό πιο γρήγορα από ότι πρέπει, με αποτέλεσμα να μάθουν για την κρυφή σχέση του φίλου τους. Παρόλα αυτά, οι 4 τους περάσανε το βράδυ πολύ όμορφα. Ο Richard δίνει στην Jen την ναρκωτική ουσία για να την φυλάξει. Η Jen την κρύβει το κολιέ της. Την επόμενη μέρα καθώς ο Richard δεν ήταν σπίτι, η Jen αποφασίζει να μαζέψει τα πράγματα της. Ο Stan την βάζει στο μάτι. Προσπαθεί να την πείσει να κάνουν σεξ αλλά αυτή τον αποφεύγει. Δεν δέχεται την απόρριψη και την βιάζει. Μετά την επιστροφή του Richard, της προσφέρει ένα χρηματικό ποσό, για να εξαγοράσει την σιωπή της και τον απειλεί πως θα πει τα πάντα στην γυναίκα του. Η πρωταγωνίστρια

προσπαθεί να ξεφύγει και αρχίζει να τρέχει στην έρημο και οι 3 άντρες να προσπαθούν να την πιάσουν. Φτάνει σε ένα γκρεμό και ο Richard την σπρώχνει και καρφώνεται σε ένα ξύλο που υπάρχει από κάτω. Νομίζοντας πως είναι νεκρή φεύγουν και την αφήνουν. Την επόμενη μέρα η Jen αποχτά τις αισθήσεις της και προσπαθεί να φύγει από εκεί που είναι. Οι 3 άντρες επιστρέφουν να πάρουν το πτώμα της, αλλά δεν την βρίσκουν εκεί. Έτσι χωρίζονται για ανθρώπινο κυνηγητό. Η Jen καθώς προσπαθεί να κρυφτεί από τους 3 άντρες βρίσκει τον Dimitri μόνο του σε ένα ποταμό. Κατά την προσπάθειά της να τον σκοτώσει, ο Dimitri κάνει την απόπειρά του να την πνίξει. Η πρωταγωνίστρια παίρνει ένα μαχαίρι που είχε ο Dimitri πάνω του και τον μαχαιρώνει στα μάτια. Φτάνει σε μια σπηλιά, εκεί κάνει χρήση την ναρκωτική ουσία για να μην έχει την αίσθηση του πόνου όταν θα έκλεγε το δέρμα της για να κλείσει η πληγή. Μένει πάνω στο δέρμα της, το Phoenix (ζωντανεύει από τις στάχτες του). Η Jen ξεκινά το κυνήγι της για τους άλλους 2. Μετά από αρκετές ώρες που η Jen ακολουθά τον Stan, σταματάει για να βάλει βενζίνη στο αμάξι. Η Jen βρίσκει την ευκαιρία και του επιτίθεται. Τον σκοτώνει και παίρνει το αμάξι του. Ο Richard φτάνει στο εξοχικό. Η Jen παίζει μαζί του μέχρι που τον πυροβολεί την πρώτη φορά στη κοιλιά. Στην συνέχεια ο ένας κυνηγά τον άλλο μέσα στο σπίτι μέχρι που η Jen πυροβολεί τον Richard στο στήθος και τον σκοτώνει. Τελειώνει καθώς κατευθύνεται προς τα έξω από το σπίτι και ακούγεται το ελικόπτερο να πλησιάζει».

Κατά την γνώμη μου η ταινία είναι φαντασίας. Δεν δίνετε από ένα τέτοιο τραυματισμό όπως της πρωταγωνίστριας να είναι ζωντανή. Για αυτό το λόγο όμως την κάνει και ενδιαφέρον. Το έργο βασίζεται στα μη ρεαλιστικά, όπως το

αίμα να τρέχει σαν ποτάμι και ποτέ να μην τελειώσει από το ανθρώπινο σώμα. Το make-up έδωσε πολύ δύναμη στην ταινία. Οι πληγές ή το νεκρό σώμα του Dimitri. Τώρα για την απόφαση της για τιμωρία τους, πιστεύω με όλα αυτά που συμβαίνουν στην ελληνική κοινωνία με τις σεξουαλικές παρενοχλήσεις αλλά και τους βιασμούς πως δύσκολα θα υπήρχε δικαιοσύνη. Επιπλέον, το ότι την κυνηγάνε για να της κλείσουν το στόμα, σίγουρα βοηθά την ηρωίδα μας να πάρει αυτή την απόφαση. Ο πρωταγωνιστικός χαρακτήρας πέρασε τα στάδια του πόνου και του σοκ. Ακολούθησε η προσπάθεια της να φύγει να γλυτώσει. Όμως όπως και η ίδια ήξερε δεν θα μπορούσε να ξεφύγει από τους δράστες. Έτσι ο σεναριογράφος κατά την γνώμη μου, συνέχισε την ιστορία πολύ σωστά. Η μετατροπή της Jen από ένα κοριτσάκι σε μια δολοφόνο ήταν πολύ απότομη, μέσα σε μερικές ώρες. Σίγουρα η αλλαγή είναι πολύ μεγάλη για ένα τόσο μικρό χρονικό διάστημα, αλλά ο ρουχισμός, τα αίματα που έχει η Jen πάνω της αλλά και η βρωμιά μεταμορφώνουν τον χαρακτήρα σαν μια διαφορετική οντότητα. Προσωπικά εμένα δεν με ενοχλεί. Στο τέλος, αφού η Jen σκοτώσει τους 3 άντρες, βγαίνει προς τα έξω χωρίς κάποια αλλαγή στα συναισθήματά της. Που αυτό το έχουμε δει και στην έρευνα που έκανε ο Kevin Carlsmith το 2008. Οι δολοφονίες δεν μπορούν να καλύψουν τον πόνο του βιασμού. Θεωρώ πως είναι από τα πράγματα που δύσκολα ξεπερνούνται, όπως όλες οι άσχημες στιγμές, θα υπάρχουν στο πίσω μέρος του μυαλού.

3. ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

3.1 Η μνήμη ενός 6χρονου

Ξεκινώντας να δημιουργήσω τους χαρακτήρες της ταινίας μου, κάθισα σκέφτηκα και στη συνέχεια μελέτησα την ηλικία παιδιών που είναι πιο ευάλωτες. Έτσι μετά τον διάλογο που έκανα με τον οικογενειακό ψυχολόγο, πήρα κάποιες απαντήσεις. Αυτές αφορούσαν παιδιά ηλικίας 6-8 ετών. Οι ηλικίες αυτές είναι στην περίοδο που γνωρίζουν τον κόσμο και ξεκινάνε το σχολείο. Έτσι για να νιώσουν ασφαλείς χρειάζονται τους γονείς τους παρών στα πρώτα βήματα. Όπως κάθε παιδί για να νιώσει ασφάλεια πρέπει να έχει κοντά του, τους γονείς του. Έτσι ήθελα να κάνω δύο χαρακτήρες οι οποίοι είναι εξαρτημένοι από τις μητέρες τους. Το ερώτημα μου όμως ήταν, αν μπορούν να έχουν τα 6χρονα αναμνήσεις στο μέλλον. Έτσι άρχισα την έρευνα μου για το αν είναι εφικτό αυτό. Μετά την αναζήτηση μου στο διαδίκτυο βρήκα δύο site τα οποία μιλούσαν για τις μνήμες και τον εγκέφαλο ενός 6χρονου παιδιού. Στο site Scientific American (<https://www.scientificamerican.com/article/when-do-children-start-making-long-term-memories/>), το 2017 δημοσίευσε ένα άρθρο από ένα περιοδικό. Το άρθρο είχε ως τίτλο «When do children start making long-term memories» και δημοσιεύτηκε στο SA Mind 28 τον Ιανουάριο του 2017. Μέσα σε όλα αυτά που αναφέρει, λέει πώς ένα 6χρονο παιδί μπορεί να θυμηθεί γεγονότα ακόμη και από πριν να είναι ενός έτους. Μετά σιγά σιγά το παιδί μπορεί να θυμηθεί τα γεγονότα, αλλά είναι πιο θολά στο μυαλό τους. Ενώ τα 6χρονα παιδιά μπορούν να θυμούνται τα γεγονότα που έγιναν τότε, όταν θα είναι ενήλικες. Ο εγκέφαλος του 6χρονου είναι στο 90% της ανάπτυξής του. Την συνέχεια έχω βρει στο δεύτερο site των Ιδιωτικών Εκπαιδευτηρίων Καίσαρη (<https://www.kessaridis.edu.gr/el/psychology/4641-i-anaptiksi-tou-egkefalou-5-7-etwn>). Το άρθρο έγραψε η Κλινική Ψυχολόγος MA - Παιδοψυχολόγος MSc - Ψυχοθεραπεύτρια και Ψυχολόγος των Εκπαιδευτηρίων, Κατερίνα Χοτζόγλου. Το άρθρο μιλάει για την ανάπτυξη του εγκεφάλου ενός παιδιού ηλικίας 5-7 ετών. Λέει πως στην ηλικία αυτή, τα παιδιά αναπτύσσουν την ικανότητα την μνήμης. Να θυμούνται αντικείμενα ή που άφησαν ένα αντικείμενο. Το συμπέρασμα μου από ότι έχω διαβάσει, είναι ότι είναι εφικτό ένας ενήλικας να έχει αναμνήσεις από την ηλικία που ήταν 6 ετών.

3.2 Αστυνομία

Μετά την έρευνα που έκανα και ανάφερα πιο πάνω, έπρεπε να ψάξω και να συλλέξω πληροφορίες για την αστυνομία. Επειδή επέλεξα η ταινία να διαδραματίζεται στην Κύπρο, έτσι έδωσα περισσότερη έμφαση στην αστυνομία της Κύπρου. Μιας και η οικογένειά μου απαρτίζεται από αστυνομικούς είπα να ρωτήσω και να μάθω περισσότερα. Οι βαθμοί που υπάρχουν είναι οι εξής (δε θα

αναφερθώ σε χαμηλούς βαθμούς): Υπαστυνόμος, Ανώτερος Υπαστυνόμος, Αστυνόμος Β', Αστυνόμος Α', Ανώτερος Αστυνόμος, Βοηθός Αρχηγού, Υπαρχηγός και Αρχηγός. Συγκεκριμένα οι δύο πρωταγωνιστές του σεναρίου μου ξεκινάνε από την θέση του Αστυνόμου Α'. Στην συνέχεια αποφάσισα να ρωτήσω για το πώς λειτουργεί η αστυνομία την ώρα καταδίωξης. Μετά από τον διάλογο που έκανα μαζί με τους συγγενείς μου, έφτασα στο συμπέρασμα ότι κατά την ώρα της καταδίωξης, υπάρχουν πάντα 2 άτομα σε κάθε αυτοκίνητο. Ένας οδηγεί και ο άλλος μιλάει μέσω ασυρμάτου με τον κέντρο. Επιπλέον, όταν κατεβαίνουν από το αυτοκίνητο σε ένα σκηνικό, το αυτοκίνητο σταθμεύεται στα πλάγια με αποτέλεσμα οι αστυνομικοί να παίρνουν κάλυψη από πίσω. Για να φύγει κάποιος αστυνομικός από τον χώρο κάλυψής του, πρέπει να βεβαιωθεί πως ο δράστης δεν κρατάει όπλο ή κάτι επικίνδυνο. Τα χέρια των δραστών πρέπει να είναι στον αέρα και το πρόσωπο τους να βλέπει ως προς την αντίθετη πλευρά. Και τέλος, κατά την διάρκεια που τοποθετούνται οι χειροπέδες, ο δεύτερος αστυνομικός στοχεύει τον δράστη από τη θέση κάλυψής τους.

3.3 Τοποθεσίες

Σειρά παίρνει μετά η τοποθεσία. Ήθελα να γράψω ένα σενάριο που διαδραματίζεται στην Κύπρο. Έτσι αναζήτησα τις τοποθεσίες που θα ήταν κατάλληλες για την ιστορία μου. Από τις 4 πόλεις που θα μπορούσαν να συμμετάσχουν έβγαλα εκτός την Λάρνακα και την Πάφο. Από τις δύο που έχουν απομείνει, την Λευκωσία και την Λεμεσό, αναζήτησα ποια από τις δύο είναι η πιο κατάλληλη για την ταινία που θέλω να γράψω. Είναι οι μεγαλύτερες πόλεις της Κύπρου. Έτσι αποφάσισα η κεντρική πόλη του σεναρίου μου να είναι η Λεμεσός. Η Λεμεσός είναι η δεύτερη μεγαλύτερη πόλη. Είναι παραλιακή πόλη, ενώ η Λευκωσία δεν είναι. Επιπλέον, η Λεμεσός τα τελευταία χρόνια έχει αναπτυχθεί πολύ, με ουρανοξύστες αλλά και η νυχτερινή της ζωή το ίδιο. Συνδυάζει και την παλιά πόλη αλλά και την νέα. Υπάρχουν στενά δρομάκια τα οποία με ενδιαφέρουν για την εξέλιξη της ιστορίας μου. Είναι μια πόλη που μας δίνει πολλές επιλογές όπως την θάλασσα, τα βουνά και την φύση της.

Εκτός από την κεντρική τοποθεσία που όλα θα διαδραματίζονται, έπρεπε να βρω και άλλες τοποθεσίες για σκηνές εκτός της συγκεκριμένης πόλης. Για το μαγαζί του δολοφόνου (Αχιλλέα Αντρέου) έψαξα για τις πιο τουριστικές περιοχές. Οι πιο τουριστικές περιοχές της Κύπρου είναι η Λεμεσός, η Πάφος και η Αγία Νάπα. Την Λεμεσό την απόκλεισα αμέσως μιας και θέλω να διαδραματίζονται εκτός Λεμεσού. Μεταξύ Πάφου και Αγίας Νάπας, επέλεξα την Αγία Νάπα. Συγκεντρώνει πολλούς τουρίστες από το εξωτερικό αλλά και Κύπριους πολίτες. Η Πάφος δεν φημίζεται τόσο για την νυχτερινή της ζωή. Τα κεντρικά γραφεία της αστυνομίας, όπως σε όλες τις χώρες είναι στις πρωτεύουσες, άρα στην Λευκωσία.

4. ΤΟ ΣΕΝΑΡΙΟ ΜΟΥ

Μετά την έρευνα που έκανα και ανέφερα στο προηγούμενο κεφάλαιο, ήρθε η ώρα να μιλήσω για το δικό μου σενάριο. Το μέγεθος του είναι οι 90 σελίδες. Για να ξέρετε την πλοκή του σεναρίου, θα σας πω μια σύντομη περίληψη. «Η Ελένη και ο Άλεξ όταν ήταν 6 χρονών έχασαν τις μητέρες τους. Της Ελένης εξαφανίστηκε και ο Άλεξ είδε την μητέρα του να δολοφονείται μπροστά στα μάτια του. Για τα επόμενα 12 χρόνια μεγαλώνουν μαζί σε ένα δύσκολο περιβάλλον που κυριαρχούσε η βία, σε ένα ορφανοτροφείο. Στα 18 τους γίνονται αστυνομικοί για να μάθουν την αλήθεια. Στην ηλικία των 32 ετών, αρχίζουν να συλλέγουν παράνομα πληροφορίες σχετικά με τις υποθέσεις τους. Σε όλη αυτή την διαδρομή δίπλα τους είναι η Μαρία, η οποία στάθηκε σαν βράχος στα δύο παιδιά. Παρόμοιες δολοφονίες με εκείνη της μητέρας του Άλεξ εμφανίζονται και όλα αρχίζουν να παίρνουν τον δρόμο τους. Ο Αντώνης καλύπτει τον Αχιλλέα σε κάθε βρωμοδουλειά. Η Μαρία πηγαίνει επίσκεψη στην μητέρα του Αντώνη και μαθαίνει τα πάντα για τον αδερφό του, Αχιλλέα. Ο Αντώνης κάνει μια απόπειρα δολοφονίας προς την Μαρία. Η Μαρία τρακάρει με το αυτοκίνητο και οδηγείται προς το νοσοκομείο. Εκεί ο Αντώνης σκοτώνει την Μαρία. Από μια κρυφή κάμερα ο Άλεξ και η Ελένη μαθαίνουν τα πάντα. Απευθύνονται προς τα κεντρικά, με αποτέλεσμα να έρθουν σε επαφή με τον Αρχηγό της αστυνομίας. Ο Αρχηγός βλέπει όλες τις πληροφορίες και καταστρώνουν ένα σχέδιο για να τους συλλάβουν. Μετά από παρακολούθηση των δραστών, φτάνουν σε μία αποθήκη όπου έκρυβαν τα ναρκωτικά και τις βρωμοδουλειές τους. Η μητέρα της Ελένης είναι ζωντανή και για εκδίκηση του Αχιλλέα προς την Ελένη, την σκοτώνει. Λόγω του πυροβολισμού οι συνάδελφοι κάνουν έφοδο και τους συλλαμβάνουν».

4.1 Χαρακτήρες

Πριν να ξεκινήσω την συγγραφή του σεναρίου, δημιούργησα τους χαρακτήρες του έργου μου. Ξεκίνησα από τους πρωταγωνιστές, τον Άλεξ και την Ελένη, οι οποίοι είναι ιδιαίτεροι χαρακτήρες. Βλέπουμε τον παρελθόν τους, όταν ήταν 6 χρονών, στο ορφανοτροφείο αλλά και στην ηλικία των 36 ετών. Είναι από τους χαρακτήρες που βλέπουμε το παρελθόν τους, ενώ στους υπόλοιπους παρουσιάζονται μόνο κάποιες σκηνές του παρελθόντος που δεν μας δίνουν αρκετές πληροφορίες για αυτούς. Στην συνέχεια έφτιαξα τους "Κακούς" χαρακτήρες. Τα αδέρφια Αχιλλέα και Αντώνη. Ο βασικός δολοφόνος της υπόθεσης είναι ο Αχιλλέας. Θυμήθηκα τα γεγονότα με τον serial killer στην

Κύπρο, ο οποίος είχε συγκεκριμένο τρόπο που σκότωνε και ενεργούσε. Οπότε στις δολοφονίες που διαπράττει στη ταινία είναι με τον ίδιο τρόπο ακριβώς. Ο αδερφός του Αντώνης είναι Ανώτερος Υπαστυνόμος. Σε κάθε εγκληματική πράξη του αδερφού του, τον καλύπτει. Μεταξύ των δύο κακών, ήθελα να βρω μια σχέση που τους συνδέει που να δικαιολογεί την κάλυψη. Έκανα ένα ερώτημα στον εαυτό μου, ποια σχέση είναι τόσο σημαντική; Η απάντηση είναι απλή, οικογένεια. Για κανένα άλλο λόγο δε θα κινδύνευε τόσο για να καλύψει ένα άτομο που δεν έχει σχέση μαζί του, ακόμη και για οικονομικό συμφέρον. Η μητέρα τους Στέλλα είναι το πρόσωπο κλειδί για να μαθευτεί ένα σημαντικό μυστικό. Ο Άγγελος είναι το τσιράκι του Αχιλλέα. Η Κατερίνα είναι η μητέρα της Ελένης, η οποία πουλούσε ναρκωτικά για τον Αχιλλέα. Ενώ η Μαρία είναι η δεύτερη μητέρα του Άλεξ και της Ελένης. Τους προσέχει σαν δικά της παιδιά. Ο τελευταίος χαρακτήρας είναι ο Αρχηγός της αστυνομίας. Εξαιτίας της δύναμης που έχει είναι και η λύση στα προβλήματα της Ελένης και του Άλεξ. Αφού έγραψα τους βασικούς χαρακτήρες, άρχισα να γράφω λίγα λόγια για τους δευτερεύοντες χαρακτήρες. Σε αυτούς συμπεριλαμβάνονται η Ελπίδα, ο Γιώργος αλλά και οι συνάδελφοι οι οποίοι εμφανίζονται λίγες φορές.

4.2 Συγγραφή Σεναρίου

Αφού έγραψα την ιστορία κάθε χαρακτήρα, ξεκίνησα να γράφω μια πιο λεπτομερής περίληψη. Έγραφα περισσότερες λεπτομέρειες τις οποίες στην αρχική περίληψη του σεναρίου δεν ανέφερα, για να γίνει πιο κατανοητό, όσο και περιληπτικές φράσεις σε κάθε σκηνή του σεναρίου. Ο σκοπός της περίληψης είναι να με διευκολύνει στην συγγραφή του σεναρίου.

Αργότερα ξεκίνησα το γράψιμο του σεναρίου. Έγραφα τις λεπτομέρειες της κάθε σκηνής και μετά ακολουθούσε ο διάλογος. Στις λεπτομέρειες ανέφερα τις κινήσεις του κάθε χαρακτήρα, το περιβάλλον που βρισκόταν και αλληλοεπιδρούσε μαζί του. Επιπλέον, κάθε χαρακτήρα που βλέπαμε για πρώτη φορά στο σενάριο, έγραφα το όνομα του με κεφαλαία και την ηλικία του στην παρένθεση. Για παράδειγμα ΑΛΕΞ (32). Επίσης σε κάθε αλλαγή σκηνής χρησιμοποίησα τα παρακάτω transitions : Cut to, Fade to White και Fade to Black. Το Cut to το έβαζα σε κάθε αλλαγή σκηνής Ενώ το Fade to White και το Fade to Black όταν ακολουθούσαν Flash Back σκηνές ή σκέψεις. Κατόπιν ήμουν πολύ προσεκτικός στην αλλαγή σκηνής. Μπορεί κάποιες συνεχόμενες σκηνές να ήταν στο ίδιο χώρο αλλά άλλη χρονική στιγμή, έτσι τις διαχωρίζα και έφτιαχνα διαφορετικές σκηνές λόγω χρόνου.

4.3 Πλοκή

Στο τελευταίο κεφάλαιο της πτυχιακής μου εργασίας θα μιλήσω πολύ σύντομα για την επιλογή που έκανα σχετικά με την πλοκή του σεναρίου μου. Το συγκεκριμένο θέμα μου ήρθε στο μυαλό, όταν ένα προσωπικό συμβάν με έκανε να σκεφτώ την εκδίκηση. Το διάστημα εκείνο σκεφτόμουν πως θα κάποια στιγμή στην ζωή μου θα έπαιρνα το αίμα μου πίσω, από το πρόσωπο που ήθελε να με βλάψει. Το καλό σε όλη την υπόθεση είναι, πως μου έδωσε θέμα για το σενάριο μου. Ήθελα να γράψω ένα σενάριο που φαίνεται η εκδίκηση, αλλά ο εκδικητής να μην φτάνει στο σημείο να δολοφονήσει. Μετά από πολλά περιστατικά με τον Serial Killer στην Κύπρο και την διπλή του ζωή, με βοήθησε να πάρω κάποια χαρακτηριστικά του και να τα εντάξω σε κάποιους από τους χαρακτήρες μου. Το ότι ήταν μόνιμος στρατιωτικός με προώθησε να δημιουργήσω μια ιστορία με την αστυνομία και με διεφθαρμένο χαρακτήρα. Τα ναρκωτικά που για πολλά χρόνια πριν και για πολλά χρόνια μετά θα είναι μάλιστα δίνουν στην ιστορία μου ένα ιστορικό υπόβαθρο για τους δολοφόνους του σεναρίου μου. Θα μπορούσα πολύ εύκολα όπως όλες οι σύγχρονες ταινίες που βασίζονται στην εκδίκηση, να τελειώσω με την δολοφονία των υπαιτίων, αλλά εγώ προτιμώ την δικαιοσύνη. Μπορεί βέβαια όπως όλοι οι άνθρωποι να έχουμε σκέψεις στο να εκδικηθούμε κάποιον ο οποίος μας έβλαψε, αλλά αυτό δε θα μας καθησυχάσει. Δεν ήθελα να δημιουργήσω δολοφόνους. Ήθελα να φτιάξω ένα σενάριο πιο ρεαλιστικό. Ένα σενάριο που θα μπορέσει κάποιος απλός θεατής να ταυτιστεί. Ένα σενάριο που να κάνει την έκπληξη και να μην καταλήγει σε θάνατο. Ένα σενάριο που θέλω να δείξω την δική μου προτίμηση. Καμία εκδίκηση δε βοήθησε κανένα ψυχολογικά. Ο πόνος θα παραμείνει εκεί για πάντα. Αφήστε τον νόμο να κάνει την δουλειά του. Και τώρα θα με ρωτήσετε γιατί επέλεξα τότε αυτό το θέμα. Μπορεί οι πρωταγωνιστές να ξεκίνησαν να κάνουν την έρευνα τους παράνομα αλλά άφησαν την δικαιοσύνη να κάνει την δουλειά της. Για αυτό στο τέλος οι πρωταγωνιστικοί μου χαρακτήρες είναι πιο ελεύθεροι. Ένα απόφθεγμα του Thomas Fuller λέει «Όταν θέλεις να εκδικηθείς κάποιον, το μόνο που καταφέρνεις είναι να του επιτρέψεις να συνεχίσει να σε πληγώνει». Η πληγή με την εκδίκηση δεν κλείνει ποτέ. Και εκτός αυτού, αθώς κόσμος πληγώνεται κατά την διάρκεια της εκδίκησης. Για παράδειγμα οι παράπλευρες απώλειες του σεναρίου μου, η Μαρία και η μητέρα της Ελένης, Κατερίνα. Αν δεν κάνανε την κίνηση για εκδίκηση θα ήταν ακόμη ζωντανές.

5. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Κλείνοντας την πτυχιακή μου, θα ήθελα να αναφερθώ στα τελικά μου συμπεράσματα. Η εκδίκηση πρωταγωνιστεί σε πολλές σύγχρονες σειρές και ταινίες. Όπως όλοι ξέρουμε, όλοι κάποια στιγμή θέλουμε να πάρουμε εκδίκηση από κάποιον που δε μας φέρθηκε σωστά. Είναι ένα κοινό «θέλω» των ανθρώπων, που πολύ εύκολα ένας θεατής μπορεί να ταυτιστεί με τον χαρακτήρα. Για αυτό τον λόγο αυτές οι ταινίες έχουν τόσο μεγάλο κοινό. Ένα συμπέρασμα που έβγαλα από όλη την έρευνα σε ταινίες, πειράματα αλλά και του δικού μου σεναρίου, είναι ότι η εκδίκηση δεν κάνει κανένα να νιώθει καλύτερα, αλλά το αντίθετο. Το μόνο που μπορεί να κάνει, είναι να τα κάνει χειρότερα από πριν και να πληγωθούν άτομα τα οποία δε φταίνε σε κάτι. Αυτή είναι η Πτυχιακή μου εργασία, με θέμα την Εκδίκηση. Ευχαριστώ για τον χρόνο σας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Olivier Megaton (Σκηνοθέτης), (2011), Colobiana (Κινηματογραφική Ταινία), EuropaCorp, TF1 Films Production, Grive Productions, Canal++
2. Pierre Morel (Σκηνοθέτης), (2018), Peppermint (Κινηματογραφική Ταινία), Lakeshore Entertainment, Huayi Brothers, Tang Media Productions
3. Quentin Tarantino (Σκηνοθέτης), (2003), Kill Bill: Volume 1 (Κινηματογραφική Ταινία), A Band Apart
4. Craig Gillespie (Σκηνοθέτης), (2021), Cruella (Κινηματογραφική Ταινία), Walt Disney Pictures, Marc Platt Productions, Gunn Films
5. Chad Stahelski και David Leitch (Σκηνοθέτες), (2014), John Wick (Κινηματογραφική Ταινία), Summit Entertainment, Thunder Road Pictures, 87Eleven Productions, MJW Films, DefyNite Films, Company Films
6. Coralie Fargeat (Σκηνοθέτης), (2017), Revenge (Κινηματογραφική Ταινία), MES Productions, Monkey Pack Films, Charades, Logical Pictures, Nexus Factory, Umedia, uFund, Canal+, Ciné+, Cinéimage 12
7. IMDb, <https://www.imdb.com/title/tt6850820/> (Peppermint)
8. IMDb, <https://www.imdb.com/title/tt1657507/> (Colobiana)
9. IMDb, <https://www.imdb.com/title/tt0266697/> (Kill Bill: Volume 1)
10. IMDb, <https://www.imdb.com/title/tt2911666/> (John Wick)
11. IMDb, <https://www.imdb.com/title/tt3228774/> (Cruella)
12. IMDb, <https://www.imdb.com/title/tt6738136/> (Revenge)
13. Wikipedia, https://en.wikipedia.org/wiki/Revenge#cite_note-6 (5 July 2021)
14. American Psychological Association, <https://www.apa.org/monitor/2009/06/revenge>
15. Boston Herald, <https://www.bostonherald.com/2011/08/26/colombiana-serves-up-cold-blooded-revenge/> , (18 November 2018)
16. Medium, <https://medium.com/incluvie/kill-bill-volume-1-review-85f0b7b4e87a>
17. CNBC <https://www.cnbc.com/2021/05/27/cruella-reviews-what-critics-are-saying-.html> (27 May 2021)
18. Inverse <https://www.inverse.com/article/27783-john-wick-chapter-2-dog-revenge-psychology-retaliation-guns-rage>